

III.

REGNUM MORTUORUM.

Nro. 89.

---

*Secretum litterarum commercium inter vivos
et vita functos.*

Ex mundo superiore.

Elysium-Meum.-Die Veneris 22. Dec. 1809. (Neov. 5 Dec. 1809.)

---

*Ad Joannem Carolum Vice Comitem a Bute —
(Viscount of Bute) in Elysio.*

Non abs re fuerit: divinationes Ministrorum patriæ tuæ, quemadmodum eas rationibus initis adstruunt, intelligere; rationes Conservationis suas seqv. Opiato sopiunt.

;; Si possessio Belgii, Rheni fluminis: liberæque per Scaldim navigationis a Cel. Pittio jam ante septennium seu rationi status Angliæ perquam perniciosa habebatur, quid quæso, hoc e dicendum nobis? cum Bonapartius, si ei lubet, minas in nos jactas: nos quibusvis portibus, navalibus stationibus, orisque Constantinopoli, usque remotissimos Russiæ fines excludendi, effectui dare possit. Non est dubium, id eum posse, & an dubium esse posset: eum cuncta medla suscepturum, ad interitum unci, quem debellandum adhuc habet, æmuli accelerandum? — Profecto adjuncta Angliæ critica sunt, paullopost desperata fieri possunt, nisi celeriter operans phararmacum adhibitum fueri quod ho-

t,

diernis in regiminis nostri adjunctis neo sperandum quidem est.

Qui obiter rationes ducunt, contendunt, ut constat: ipsam totam Commerci nostri cum Contiente jacturam nequaquam gravem in fortunas commerciorumque nostrum actionem exerturam, quod id, ceu modica immanis opumstrarum summæ fractio, evanescat, verum latet hos dominos: modicam opumstrarum diminutionem gravissimorum rem consecratorum fore, esseque posse; erogationibus nostris, ut res deposcit, continuo crescentibus. Nec expendunt: Manufacturas nostras, prout Insulas Indiarum occident. decreascentiam nostrarum evectionum jam notabiliter advertere. — Celeriter interruptum omne cum Hispania, Portugallia, Svecia, & boreali Germania Commercium in magnis Manufacturis nostris observaretur; non datur ullus industriæ nostræ ramus, qui per id non infringeretur, præstationes publicæ (Taxæ) tantam summam non suppeditarent, Chartæ publicæ valore decreascerent, frugum pretium augeretur, verbo: eo adduci possemus, ut pacem, fortassis ad arbitrium Bonapartii exactam, amplecti cogamur. Credibile est, eum non cunctaturum id genus rationes inire, quod tam ei pax utilis, quam pernicioza Angliæ futura. Verum adhuc præsto nobis sunt ruinæ nostræ declinandæ remedia; lenta media, segnesque medicos non expetunt tempora nostra, in mora cubat periculum; prorogatio necessitati nos involvere

posset, legi ambitiosi hostis nostri collum patienter subdendi.

Sola Continens Americæ adversus gigantem Bonapartinam potentiam nos tuendo est. Eo merces nostræ ubertim devehî possunt; ibi lucrosam reversionem sperare, perfectam compensationem jacturæ, quam Bonapartina politica accersere posset, nancisceremur: Nundinæ Americæ in præsentibus . . . junctis non modo utilitati esse possent, verum earum gravitas in immensum plane crescere deberet, per destructionem tyrannici monopolii regiminis, quod opprimit, & ex tribus sæculis intercipit progressum populationis, florisque regionis hujus.

Ita sonat excerptum ex Anglicis Ephemeridibus, Statista nuncupatis, in Gallicis paginis, hæc ergo opiata Ministrorum Anglicanorum, hæc consolationis, salutisque rationes — at Americani non egent Colonialibus mercibus, ab iis emendis, utpote, quas ipsi domi producunt! de Manufacturis argumentatio adhuc posset locum habere. Interim Colonistæ Hispani non servantur ea in Anglos propensione amicabile, quæ passim sperari posset, Agentes Juntæ hispanicæ ad flumen de la Platta summæ obligationi suæ ducunt, obsoletis legibus vetantibus auctoritatem conciliare, Anglicanasque naves, cum omni rigore, & intolerantia, qua vetus regimen utebatur, ex portu suo relegare, expedireque cum maximo Commercii Anglicani detrimento.

Præterea Angli in America cum Hispanis subjugatoribus Creolorum communem causam fecerunt, hos, amicos olim suos, adversus se exasperaverunt, adegeruntque ad Causam cum indigenis faciendam. Excitantur ibidem binas factiones, quarum neutra eos amat. Hispani, qui emancipationem suorum mancipiorum metuunt, cui tamen favere ratio status Anglicani svadet, non possunt propensi esse Anglis, eumque Creolis, a quibus despiciuntur, conjungere se nequeant, hinc fit: ut præsidium cujuscunque amplecti debeant, qui summa rerum in Hispaniis potitur; hoc est: ut intra paucos menses fieri possit, ut Josephi Bonapartii plurimum obsequiosi servi evadant. Altera ex parte, quoniam Creoli, qui Anglos defensores suarum fortunarum considerare debebant, eosque parti oppressorum suorum adhærentes conspiciunt, se propensos exhibebunt, aures præbendo Galliarum amicis, tanto a fortiori: quod Imperator Gallorum, & ejus frater Josephus, unici sint, a quibus pollicitationes, nullas vero læsiones peritule, — hoc ipsæ supra memoratæ fatentur paginæ.

Cetera politica nova ad hyberna se recepisse videntur, jejuna tempora diariis illuzere. Interim borealis Ephemeris (Miscellanea) hæc obtutui proponit,

Pacatiore, quod mense hoc ingrediebatur, tempore, oculi nostri rursus convertuntur in creationis ferax centrale Europæ punctum Gallicani Imperii metropolim, viden-

tur ibi, prout ex congressibus multarum excelsarum personarum, aliisque colligere licet adjunctis, memorabiles politicæ conversiones infilari, præparari, ad effectum deduci. Barbarorum, culturæ expertum, solum mos erat; occupatas a se, aut dominatui suo obnoxias factas ditiones missas facere; locustarum instar per regiones vagati, desolationes reliquere; ex ævo, victores culti persuasos se probarunt: ense crudam solummodo materiam lucrefactam esse, quam altior Themis in formam redigere, eamque ea ratione constituendam habet, ut veræ salutis cedat illi Statui, ex quo occupationes illæ promanavere. Ergo non in bello, sed eo jam terminato inchoat magni herois proprium opus, quo victoria dignum se probat; Articulus temporis illucet: quo Germaniæ Status essentia, utpote relatio Capituli ad foedus & foederatos Status, definite orbi illucescere deberet. Eadem ratione ecclesiasticis negotiis terminus imponetur. Imperator suo ad Deputatos urbis Romæ voluntatis declarationem responso dedit: Episcopum Romanum porro principem Christianitatis, non vero sæcularem principem esse debere. Jam elucescet: an Pius VII. huic muneri acquiescat, an alius Episcopus Romæ eligendus, an verba Napoleonis: Ecclesiæ Imperator, quibus Napoleo hac responsi occasione usus, mera theoretica expressio, aut ad essentiam Imperii Capituli pertinere debeant.

Omnes relationes in eo consentiunt: permutaciones gravis argumenti pro nonnulla Germaniæ Statibus agitari, at eæ nequaquam, ut principio putabatur, impensa certi cujusdam Status locum habebunt.

In colloquio Napoleonem inter & D. a Krusemark Cæsarea Maj. indignationem in argumento certorum eventuum in Cursu novissimorum temporum passetuisse, una admodum amicabilem sensum in personam Regiæ Majestatis declarasse perhibetur; — quibus ad aulam Regiomonti cognitis, discessus regiæ familiæ, ad quem secundum novissimos nuncios, jam omnes adparatus facti, cum certitudine definiendus dicitur.

Declaratio Imperatoris Russiæ publicia hoc mense paginis occasione pacis cum Svecia vulgata, qua inter cætera dicitur: acquisitionem Finniæ tuendis solum immanis sui Imperii finibus factam esse, luculentum pacificorum ejus consilliorum argumentum produnt, id solum contrariæ positioni servire possit, si alibi existentes Russiæ limites expendantur, qui nihil minus quam naturales sunt.

Generatim hic Status quovis anno statistice memorabilior redditur, ejusque interna, & extrinseca essentia, qua potentiæ in statistico conceptu, cujus orientalis character adhucdum dignoscitur, sane admodum seriam meretur apud animum expansionem.

In argumento Politicorum adjunctorum fœderatorum borealis Americæ Statuum cum Anglia, præsens usque nihil innescit, id unum:

Anglicanum legatum adpulisse, & ab regimine receptum esse, sola plebs in eum invehebatur. — Navigatio, commerciumque Americæ rursus fervescit; Status boreales cum voluptate eo utuntur, quo fit: ut provisorius, prout dici solet, status rerum locum habeat, plus simpliori ex ratione unicus & rarus. Russicus legatus Vashingtonium destinatus, de præsentis Parisiis moratur, ut proin probabile sit: eum e portu Gallicano iter prosecuturum.

Nihil tam naturale est, quam ut restituta in Continente tranquillitate opinio oratur Galliam inter & Angliam Tractationes inchoaturas. Parisiis ultra aliquanto proceditur, prætendendo: primos ad eas passus jam factos esse. Primam spei occasionem præbuit adventus aliquot Parlamentariorum ad Gallicanos portus, qui communi desiderio miscetur; id præterea fertur: Principem Secreti hodie in Anglia conclavis D. Perceval non adeo ab ineunda cum Gallia pace alienum esse. Remotione D. Canning a publica administratione excelsæ uni personæ haud ingrata fuisse dicitur: —

Videtur confectum: ne expeditio hispanica ante principium futuri anni serio resumatur, aliquamdiu spes erat, grave isthoc negotium absque ulteriore profusione sanguinis terminari posse, quod principes quidam Insurrectionis proelives se, ad transactionem ineundam exhibuisse visi sint; at nunc magis adhuc, quam unquam in continuandum bellum propendere